

יציאות השבת פרק ראשון שבת

בו מ"י מ"ז מ"ח מ"ט
עירובין ה"ו ט סג
עין דרכני א' טשיט
א"ח ס"י טז ספ"ג ב'
כמו בקופה מיהו האי
וכן קיימים ביה ל"ז
לאו דוקא כ"ל רש"י

ס"ב ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה ט' טשיט
א"ח ס"י טז ספ"ג כב
ו"ס' שבת:

[ועי' ט"ס חולין לו:
ד"ה ו'א' אשמעינן ו'ס'
ספ"ד פ"ג ד"ה ו'טו'
ו'ס' ו'ט"ו' ו'ט"ו' י' ד"ה
ג"ה ו'כ"ו ו'ק"ע' כ"ס'
יבמות כ"ג ד"ה ו'א'
אשמעינן]

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

נוכל לומר דוק בגומא היינו כלומר אפי' (ה) גבוה ט' הוי רה"ר דמכתפין
בה ע"י הדחק וכ"ש פחות משענה דיותר נוח להשתמש בה וכן משמע
בסמוך דקאמר אבריייתא דמיייתא מלי לאו וכן בגומא אסיפא משמע
דכל פחות מ' מטלטלין *כמו בקופה: ואי

כ"י - בלתי יוצאת חוץ לר"ה
חלה ויזמא רקק הוה מוקמינא ליה
כדמיי ליה להכי תנא תרי זימני רקק
אלא כיון דמסכתא לריכותא עביד
כאלו תנא בצרייתא כהדיא רקק
בימות החמה ורקק בימות הגשמים:
*מיחייב עד לעקר ל' ממקומו -
תימה מאי קמ"ל פשיטא דלא

מיחייב עד לל"ג עקר ועוד מה שייך
הכא הך מילתא ו"ל דקמ"ל דלע"ג
דרך האליכס בענין זה שאינן קלין
לנושאן והוי כמו עומד לכתף (ג) דלמרי'
לגיל (ד) (ה) דחייב חפ"ה פטור
ומשום דלעיל איירי בכיתוף עמוד ט'
דרך האליכס בענין זה שאינן קלין
לנושאן והוי כמו עומד לכתף (ג) דלמרי'

לגיל (ד) (ה) דחייב חפ"ה פטור
ומשום דלעיל איירי בכיתוף עמוד ט'
דרך האליכס בענין זה שאינן קלין
לנושאן והוי כמו עומד לכתף (ג) דלמרי'
לגיל (ד) (ה) דחייב חפ"ה פטור
ומשום דלעיל איירי בכיתוף עמוד ט'
דרך האליכס בענין זה שאינן קלין
לנושאן והוי כמו עומד לכתף (ג) דלמרי'

הכא ודוקא רמא וקפיה דקשהינין
רמא ודחק חוץ ל' אמות עדין
ראשו השני מונח בתוך ד' וכשתין
ומשליך ראשו [הב'] חוץ ל' אמות
עדין אינו מתחייב דהוי כמגרר החפץ
עד סגולת ראש החפץ חוץ ל' אמות
והניחו דלע"פ שחור ומושכו לחוץ
פטור שלא נעשית המלכא שבת
אחת אבל אם מגרר זירוז דקני שבת
אחת עד חוץ ל' אמות או מרה"י
לרה"ר חייב כדלמרינן [לקמן המגניט ד'
א"ה] בגונב כים שבת היה מגרר
ויוצא פטור משום דליכור שבת וליכור
גניבה באין לחמד ואומר ר"י דאם
נגלגל הבית ד' אמות ברה"ר או
מרה"י לרה"ר חייב דהוי כמו מגרר
דלעיל כח כלל אל שבת נגלגל תיבה שיהא
מרוכזת פטור דהוי כמו רמא וקפיה
דל"א שלא תהא נחה קלת :

ל"בא תהוי תיובתא דרבא כו' -
פרש"י (ג) אע"פ שהעבירו
למעלה מ' והוי מקום פטור ולא
נהירא דל"ב ה"ל למיפוך מרבנן
דלמרי (לעיל ד' ה) הנוטיל מתנות
לפלטיל דרך סטיו חייב ומלי פריך
נמי לימא תהוי תיובתא דרבא לימא
הא רבנן קיימי כוותיה ועוד דבימולא
פלטילין (עירובין ד' מה) מן עומד אדם
ברה"י ומטלטל ברה"ר ובלבד שלא
ויליא חוץ ל' אמות ודייק בגמרא
הא הוילא חייב חטאת לימא מסייע
ליה לרבא דלמרי רבא המעביר כו'
ולפי' הקו' מה ענין זה לזה לכך נראה
כפי' ר"ח דמפ' שהעבירו דרך עליו
כיון שהעבירו *לפניו נגד גופו דה"ל
שלא העביר ד' אמות יחד ומשני התם
לא נח דלזין זה הנחה * [דרך עלמון]:
חף

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

נתכוון לשבות ברה"ר והניח עירובו בבור
למעלה מ' מפחים עירובו עירוב למטה מ'
מפחים אין עירובו עירוב היכי דמי אילימא
בבור דאית ביה עשרה ולמעלה דדלאי
ואותביה ולמטה דתתאי ואותביה מה לי
למעלה ומה לי למטה הוא במקום אחד
ועירובו במקום אחר הוא אלא לאו בבור
דלית ביה עשרה וקתני עירובו עירוב אלמא
תשמיש על ידי הדחק שמה תשמיש ומנין
משני ליה הוא ועירובו בכרמלית ואמאי קרי
לה רה"ר לפי שאינה רשות היחיד ומנין משני
ליה *הוא ברה"ר ועירובו בכרמלית ורבי היא
*דאמר לכל דבר שהוא משום שבות לא גזרו
עליו בין השמשות ולא תימא רחויי קאמדיחיא
לך אלא דוקא קאמינא לך *דתנן יאם היה
רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו הזורק
לתוכה ד' אמות חייב וכמה הוא רקק מים
פחות מ' מפחים ורקק מים שרה"ר מהלכת
בו הזורק לתוכו ד' אמות חייב בשלמא רקק
רקק תרי זימני חד בימות החמה וחד בימות
הגשמים וצריכא דאי אשמעינן בימות החמה
דעבידי אינשי לקרורי נפשיהו אבל בימות
הגשמים אימא לא ואי אשמעינן בימות
הגשמים אגב דמטניף מקרי ונחית אבל בימות
החמה לא צריכא אלא הילוך תרי זימני למה
לי אלא לאו ש"מ הילוך על ידי הדחק שמה
הילוך תשמיש על ידי הדחק לא שמה תשמיש
ש"מ אמר רב יהודה יהאי זירוז דקני רמא
וקפיה רמא וקפיה לא מדיחייב עד דעקר ליה
אמר מר *אדם עומד על האסקופה נוטל
מבעד"ב ונותן לו נוטל מעני ונותן לו האי
אסקופה מאי אילימא *אסקופת רה"ר נוטל
מבעל הבית הא מפיך מרה"י לרה"ר ואלא
אסקופת רה"י נוטל מן העני הא קא מעייל
מרה"ר לרה"י אלא אסקופת כרמלית נוטל
ונותן לבתחלה סוף סוף איסורא מידא איתא
ה"ל אסקופה מקום פטור בעלמא הוא
כגון דלית ביה ד' על ד' וכי הא *דכי אהא
רב דימי אמר רבי יוחנן מקום שאין בו ד' על
ד' מפחים מותר לבני רשות היחיד ולבני
רשות הרבים לכתף עליו ובלבד שלא יחליפו
אמר מר ובלבד שלא יטול מבעל הבית ונותן
לעני מעני ונותן לבעל הבית יואם נטל
ונתן שלשתן פטורין לימא תיהוי תיובתא
דרבא *דאמר רבא המעביר הפץ מתחילת
ד' לסוף ד' ברשות הרבים אע"פ שהעבירו
דרך

נתכוון לשבות ברה"ר והניח עירובו בבור
למעלה מ' מפחים עירובו עירוב למטה מ'
מפחים אין עירובו עירוב היכי דמי אילימא
בבור דאית ביה עשרה ולמעלה דדלאי
ואותביה ולמטה דתתאי ואותביה מה לי
למעלה ומה לי למטה הוא במקום אחד
ועירובו במקום אחר הוא אלא לאו בבור
דלית ביה עשרה וקתני עירובו עירוב אלמא
תשמיש על ידי הדחק שמה תשמיש ומנין
משני ליה הוא ועירובו בכרמלית ואמאי קרי
לה רה"ר לפי שאינה רשות היחיד ומנין משני
ליה *הוא ברה"ר ועירובו בכרמלית ורבי היא
*דאמר לכל דבר שהוא משום שבות לא גזרו
עליו בין השמשות ולא תימא רחויי קאמדיחיא
לך אלא דוקא קאמינא לך *דתנן יאם היה
רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו הזורק
לתוכה ד' אמות חייב וכמה הוא רקק מים
פחות מ' מפחים ורקק מים שרה"ר מהלכת
בו הזורק לתוכו ד' אמות חייב בשלמא רקק
רקק תרי זימני חד בימות החמה וחד בימות
הגשמים וצריכא דאי אשמעינן בימות החמה
דעבידי אינשי לקרורי נפשיהו אבל בימות
הגשמים אימא לא ואי אשמעינן בימות
הגשמים אגב דמטניף מקרי ונחית אבל בימות
החמה לא צריכא אלא הילוך תרי זימני למה
לי אלא לאו ש"מ הילוך על ידי הדחק שמה
הילוך תשמיש על ידי הדחק לא שמה תשמיש
ש"מ אמר רב יהודה יהאי זירוז דקני רמא
וקפיה רמא וקפיה לא מדיחייב עד דעקר ליה
אמר מר *אדם עומד על האסקופה נוטל
מבעד"ב ונותן לו נוטל מעני ונותן לו האי
אסקופה מאי אילימא *אסקופת רה"ר נוטל
מבעל הבית הא מפיך מרה"י לרה"ר ואלא
אסקופת רה"י נוטל מן העני הא קא מעייל
מרה"ר לרה"י אלא אסקופת כרמלית נוטל
ונותן לבתחלה סוף סוף איסורא מידא איתא
ה"ל אסקופה מקום פטור בעלמא הוא
כגון דלית ביה ד' על ד' וכי הא *דכי אהא
רב דימי אמר רבי יוחנן מקום שאין בו ד' על
ד' מפחים מותר לבני רשות היחיד ולבני
רשות הרבים לכתף עליו ובלבד שלא יחליפו
אמר מר ובלבד שלא יטול מבעל הבית ונותן
לעני מעני ונותן לבעל הבית יואם נטל
ונתן שלשתן פטורין לימא תיהוי תיובתא
דרבא *דאמר רבא המעביר הפץ מתחילת
ד' לסוף ד' ברשות הרבים אע"פ שהעבירו
דרך

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

נתכוון לשבות ברה"ר . המעבד עירובי תמוזין עירובו קונה לו
שביעתו שם שיוכל לילך משם לכל רוח אלפים כאילו שבת שם ונריך
ישתכחן לקנות שביעתו במקום שיוכל ללחוץ שם עירובו אם היה
רזזה ללחוץ שמתוך כן מועיל לו עירובו לקנות שביעתו במקום פיתח
גורם דהתם שייך לזניש ולא ע"פ שנתא
בתוך הטייר עירובי היום : למעלה
מ' מפחים עירובו עירוב - קס"ד
דיכול ליטלו שבת : אי נימא כבור
דאית ביה י' - עמוק : ומלי למעלה
דלנאי ואותביה - שהגבירו והניחו
למעלה מ' מקרקעיתו של בור : ומלי
למטה דהתאי ואותביה - שהשפילו
והניחו למטה מ' האחותיים אמאי
עירובו עירוב הרי הבור רה"י הוא
משפת אונגו ולמטה וכל שמונה בו
ברה"י הוא מונח וכוון דנתכוין שיהא
שביעתו ברה"ר ולא הניח עירובו על
שפת הבור נמלא הוא במקום אחד
ועירובו במקום אחר ואינו יכול
להוציא מרה"י לרה"ר : לאוכלו : אלא
לאו - הוי למעלה מ' דקתני כבור
דלית ביה י' וה"ק אם קרקעיתו של
בור למטה מ' דהוי הבור חללו י'
והוי רה"י אין עירובו עירוב כלל מקום
שהונח שם ואם קרקעיתו של בור
למעלה מ' דה"ל חללו פחות מעשרה
עירובו עירוב ולא חשיב ליה כמונח
בכרמלית אלמא תשמיש לרבים חשיב
ליה : הוי ועירובו בכרמלית - כגון
שהיה בור זה בצקעה ונתכוון לשבות
על שפתו ובור נמי כיון דלא עמוק י'
כרמלית הוא : ומלי קרי ליה - נתכוון
לשבות ברה"ר : לפי שאינה רה"י
דלעיל הוילא הוי בור בחצר אפילו עמוק
י' עירובו עירוב : ומנין משני ליה -
רה"ר דוקא קתני ובור שהוא פחות
מ' כרמלית הוילא כדלמרינן דלא שמה
תשמיש ודקשיא לך היכי מלי מפיק
ליה על כרמך קניית עירובו זבין
השמשות איתא כקדש היום והוא
ספק ווס ספק ליה : ורי' הוי דלמרי -
בעירובין (ד' לה) דשבות סגורו
כחמיס כזיכורי שבת לא גזרו עליה
אלא שבת דהוי ולא זבין השמשות
הלך ככרמלית לרשות הרבים שבות
בעלמא הוא וזבין השמשות ראוי ליטלו
משם ולאכולו לפיכך קנה עירוב :
ולא דהוי קא מדחינא לך אלא דוקא
קאמינא לך - ללא שמה תשמיש לרבים :
רקק - גרוויילא ומיס לפין עליו :
ורשות הרבים מהלכת בו - שעובדין
בזרותו רקק בגרליהם : פחות מ' -
שאין המים עמוקים י' : מייד - שהוא
כרשות הרבים עמוקה : אלא סילוך
תרי זימני למא לי - ליחני כסיפא
ורקק מים שברה"ר הזורק לתוכו
מייד רה"ר מהלכת בו לאשמעינן
דבעינן שיהא לורך לרבים למה לי
הא מרישא שמעינן ליה אלא להכי

נתכוון לשבות ברה"ר . המעבד עירובי תמוזין עירובו קונה לו
שביעתו שם שיוכל לילך משם לכל רוח אלפים כאילו שבת שם ונריך
ישתכחן לקנות שביעתו במקום שיוכל ללחוץ שם עירובו אם היה
רזזה ללחוץ שמתוך כן מועיל לו עירובו לקנות שביעתו במקום פיתח
גורם דהתם שייך לזניש ולא ע"פ שנתא
בתוך הטייר עירובי היום : למעלה
מ' מפחים עירובו עירוב - קס"ד
דיכול ליטלו שבת : אי נימא כבור
דאית ביה י' - עמוק : ומלי למעלה
דלנאי ואותביה - שהגבירו והניחו
למעלה מ' מקרקעיתו של בור : ומלי
למטה דהתאי ואותביה - שהשפילו
והניחו למטה מ' האחותיים אמאי
עירובו עירוב הרי הבור רה"י הוא
משפת אונגו ולמטה וכל שמונה בו
ברה"י הוא מונח וכוון דנתכוין שיהא
שביעתו ברה"ר ולא הניח עירובו על
שפת הבור נמלא הוא במקום אחד
ועירובו במקום אחר ואינו יכול
להוציא מרה"י לרה"ר : לאוכלו : אלא
לאו - הוי למעלה מ' דקתני כבור
דלית ביה י' וה"ק אם קרקעיתו של
בור למטה מ' דהוי הבור חללו י'
והוי רה"י אין עירובו עירוב כלל מקום
שהונח שם ואם קרקעיתו של בור
למעלה מ' דה"ל חללו פחות מעשרה
עירובו עירוב ולא חשיב ליה כמונח
בכרמלית אלמא תשמיש לרבים חשיב
ליה : הוי ועירובו בכרמלית - כגון
שהיה בור זה בצקעה ונתכוון לשבות
על שפתו ובור נמי כיון דלא עמוק י'
כרמלית הוא : ומלי קרי ליה - נתכוון
לשבות ברה"ר : לפי שאינה רה"י
דלעיל הוילא הוי בור בחצר אפילו עמוק
י' עירובו עירוב : ומנין משני ליה -
רה"ר דוקא קתני ובור שהוא פחות
מ' כרמלית הוילא כדלמרינן דלא שמה
תשמיש ודקשיא לך היכי מלי מפיק
ליה על כרמך קניית עירובו זבין
השמשות איתא כקדש היום והוא
ספק ווס ספק ליה : ורי' הוי דלמרי -
בעירובין (ד' לה) דשבות סגורו
כחמיס כזיכורי שבת לא גזרו עליה
אלא שבת דהוי ולא זבין השמשות
הלך ככרמלית לרשות הרבים שבות
בעלמא הוא וזבין השמשות ראוי ליטלו
משם ולאכולו לפיכך קנה עירוב :
ולא דהוי קא מדחינא לך אלא דוקא
קאמינא לך - ללא שמה תשמיש לרבים :
רקק - גרוויילא ומיס לפין עליו :
ורשות הרבים מהלכת בו - שעובדין
בזרותו רקק בגרליהם : פחות מ' -
שאין המים עמוקים י' : מייד - שהוא
כרשות הרבים עמוקה : אלא סילוך
תרי זימני למא לי - ליחני כסיפא
ורקק מים שברה"ר הזורק לתוכו
מייד רה"ר מהלכת בו לאשמעינן
דבעינן שיהא לורך לרבים למה לי
הא מרישא שמעינן ליה אלא להכי

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

מ"ט ד' מ"י ס"ג מ"ה'
שבת הלכה א':

ג' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י' סג
לאוין ס"ה טושיט א"ח
ט"י שמו ספ"ג א'

ג"א ו' מ"י ס"ה טו:
ג"ב ו' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה י':

מ"ח ב' מ"י ס"ד מ"ה'
שבת הלכה כ"ד:

<

יציאות השבת פרק ראשון שבת

אע"ג דלית ליה לחי כו' . פרש"י דס"ד דמיירי באסקופת מצוי

מ

עין משפט
נר מצוה

דרך עליו . שהגביהו למעלה מי' דלא שליט ביה חויר רה"ר והוי מקום פטור : חייב . כי הדר אמהיה ואע"ג דדרך מקום פטור אול : לא נח . במקום פטור והויא ליה עקירה מרה"ר והמה דברה"ר : סבא נח . במקום פטור ביד העומד על האסקופה : פתח ספוח כו' . הס"ד

צ"ג דלית ליה לחי כו' . פרש"י דס"ד דמיירי באסקופת מצוי שהכשירו בלתי ולא נהירא מדקאמר בסמוך לעולם באסקופת בית אלא נראה דמיירי בכל אסקופה בין למצוי בין לדבר להלך ונקט אע"ג דלית ליה לחי משום מצוי דבית וחצר אינו ניתר בלתי

[לעיל ו.]

עירובין ט.

[סג]

[לעיל ו.]

[עירובין פט.]

[ג]

במצוי שהכשירו בלתי ולחיו לפנים מן האסקופה והיינו דקא מתמה לאע"ג דלית ליה לחי במחוז והא אמר רב חמא כו' : מוך הפסח . של מצוי דהיינו רחב האסקופה : לריך לחי אחר לפתירו . שהלחי המסיר את המצוי סתמיה נגד האסקופה וזקוף עליה וקסבר אסור להסתמש נגד הלחי אלא מחוץ הפנימי ולפנים הי כיבר המחינה : וכו"ם דלית ביה רחב ד' . במשך עובי החומה לפיכך אינה רשות לעלמה ומותר להסתמש כנגד הלחי מחוץ החיטון שהוא שוח לאסקופה אלא רעה"ר ואין לך לחי גדול מצוי החומה שמכאן ומכאן שבהם המצוי ניתר : הפא באסקופת מצוי פסקין . דקאמרת אכל לא במצוי שהכשירו בלתי אלא במצוי שהכשירו בקורה וקורת המצוי שיעור רחבה טפח צפ"ק דעירובין (דף יג:) והאסקופה ועובי הפתח מסתמא רחבים הם נמלא חזיו של עובי הפתח מקורה וחליו אינו מקורה וכגון שהיח הקורה כלפי פנים ללא המצוי הלכך פתח פתוח כלפנים מחוץ החיטון של קורה ולפנים וסבר לה כמ"ד מותר להסתמש תחת הקורה או משום טעם ההיכרא מלבד כדמפרש פלוגתייהו

דרך עליו חייב התם לא נח הכא נח: *אחרים אומרים* האסקופה משמשת שתי רשויות בזמן שהפתח פתוח כלפנים פתח נעול בלחוז ואף על גב דלית ליה לחי *והאמר רב חמא בר גוריא אמר רב תוך הפתח צריך לחי אחר להתירו וכי תימא דלית ביה ד' על ד' והאמר רב *חמא* בר גוריא אמר רב תוך הפתח אע"פ שאין בו ד' על ד' צריך לחי אחר להתירו אמר רב יהודה אמר רב הכא באיסקופת מצוי עסקינן חציו מקורה וחציו שאינו מקורה וקירוי כלפי פנים פתח פתוח כלפנים פתח נעול בלחוז רב אשי אמר לעולם באיסקופת בית עסקינן ובגון שקורה בשתי קורות שאין בוו ארבעה ואין בוו ארבעה ואין בין זו לזו שלשה ודלת באמצע פתח פתוח כלפנים פתח נעול בלחוז : *ואם היתה איסקופה גבוהה י' ורחבה ד' הרי זו רשות לעצמה מסייע ליה לרב יצחקבר אבדימי דאמר רב יצחק בר אבדימי אומר היה רבי מאיר *כל מקום שאתה מוצא ב' רשויות והן רשות אחת כגון עמוד ברה"י גבוה י' ורחב ד' אסור לבתף עליו גזירה משום תל ברה"ר : מתני'

וקורה אלא בפנים ח"כ נקט לחי משום דבית וחצר נמי יתירין בלתי מכאן ולחי מכאן ומיירי דקיימא אסקופה כנגד עובי החומה דהיינו בין לחיים שהוא תוך הפתח והדלת עומדת אלא עובי החומה של כל פנים ולהכי פתח פתוח כלפנים שאותו עובי רה"י גמורה היא שיש לה ג' מחילות ב' מחילות מצוי החומה ושלישית ללד פנים אע"פ שמלד רביעית הוא פרוץ במולאו אפ"ה כיון שהפתח פתוח בכל אותו עובי למה שבפנים שיש לו ד' מחילות פתח נעול בלחוז דכיון שהוא נעול אינו צלל למה שבפנים והוי כנפ"ך במולאו למקום האסור ולאו דוקא בלחוז דהא רה"י גמורה היא מדאורייתא כיון שיש לה ג' מחילות ואסור לטלטל משם ולחוז אלא קרי בלחוז לפי שאינה כלפנים ואסור לטלטל מבפנים לעובי הפתח דרך נקב חס יש בדלת ח"כ יש ליישב בלחוז כגון שפתוח לנרמלית אכל באסקופה כולה ברה"ר חוץ לעובי החומה ליכא לאוקמא דלוי לאו גבוה ג' אפילו פתח פתוח היא בלחוז דהוי רה"ר ואי גבוה ג' ורחבה ד' כרמלית היא ולא היא לא בלחוז ולא כלפנים ואם אינה רחבה ד' מקום פטור הוא

ולעולם הוא כלפנים ובלחוז ואי קיימא כולה לפנים ח"כ לעולם הוא כלפנים וח"ס כיון דמיירי באסקופת בית ח"כ מתי פריך אע"ג דלית ליה לחי והא אסקופת בית מסתמא מקורה הוא ואיזת לן למימר פי תקרה יורד וסותם ואור"י דע"כ צליתו מקורה חייירי דבמקורה אפילו פתח נעול נמי כלפנים : **תוך** הפתח אע"פ שאין בו ד' לריך לחי אחר להתירו . וא"ס לרבא דמוקי לה ב' קמא דעירובין (דף טי טס) דהיינו דוקא בפתוח לנרמלית משום דמלא את מתי ומי ונעור לוקי הכא בפתוח לרה"ר ולאבי נמי דלא מפליג התם בין פתוח לנרמלית בין פתוח לרה"ר נוקי באסקופה גבוה ג' דצפ"ק דעירובין (ג"ז טס) מוקי אביי הא דלריך לחי אחר להתירו בדליכא אסקופה ד' או בדליכא אסקופה כלל ואמאי דחיק רב לשנויי בע"א וי"ל דלא מני לאוקמיי הכי דא"כ אפילו נעול נמי כלפנים ובי קאמר וכי תימא דלית ביה ד' הוה מני למופדך ח"ה אפילו נעול נמי : **אמר** רב יהודה אמר רב הכא באסקופת מצוי עסקינן . דוקא באסקופת מצוי פתח פתוח כלפנים כיון שהקורה ראויה להסיר את המצוי אע"פ שמצוי זה ח"כ לקורה שהרי יש לו ד' מחילות והדלת בדביעית מ"מ כיון שראויה להסיר את המצוי מוטריף יחד והוי כאלו מקורה ד' טפחים אכל באסקופת חצר ובית כיון שהקורה אינה ראויה להסיר שם אפילו פתח פתוח הוי בלחוז הואיל ואינו מקורה אלא חניה ודוקא נקט הכא חזיו מקורה דבכולה מקורה אפילו נעול כלפנים דסתם אסקופה שהיא תוך הפתח רחבה ד' חף על גב דלוקי אסקופה דחייירי בה ח"ק בלחיה רחבה ד' התם מיירי בעומדת חוץ לעובי הפתח ודוקא קירוי כלפי פנים אכל כלפי חוץ אפילו נעול הוי כלפנים דקסבר רב חזון החיטון יורד וסותם כדמסיק צפ"ק דעירובין (דף ה:) וה"ה דהוי מני למנקה טפח ח' מקורה וקירויו בלמעטו בלבד שיהא פתוח

מארכש מחוץ החיטון של אותו טפח עד הדלת : **גזירה** משום תל ברה"י . אומר ר"י מצויה לעליה לא אסר ר"מ לטלטל דלא יבא לטלטל בכך מרה"ר לעליה דמינכר מחילתא ולא טעו אינשי בהכי אלא דוקא תל ברה"י גזר אלו תל ברה"ר דליכא מחילות ובריש כל גגות (עירובין דף פט:) ומפרש דלא אסר ר"מ אלא

בצירובין (דף ה:) אי משום דקורה משום מחילה דאמרינן חודה החיטון יורד וסותם : פתח נעול . והדלת שוקף בפני האסקופה הפנימית וכל האסקופה חוץ לדלת בלחוז ואפילו תחת הקורה דכיון דסתם המצוי בטלה לה קורה וליכא למימר יורד וסותם דכל מחילה שאין בין חלל המחילות ד' אינן מחילות ולא שייכא בהו סורת גוד אחיה ולהכי לא אוקמא באסקופת בית דסתם בית פתח שלו יש לו משקוף מלמעלה וגמלא עובי הפסח כולו מקורה ואפילו פתח נעול אמרינן יורד וסותם שהרי יש בחלל עביו ד' מן הדלת לסתימת פי התקרה וה"ה דמני לאוקמא כולו מקורה אלא שאין ברחב עביו ד' אלא משום דסתם עובי החומה אינו פתוח מד' : **באסקופת בית** . שכולו פתח מקורה והיינו טעמא דפתח נעול בלחוז כגון שקורה עובי הפתח בשתי קורות דאילו תקרה שיש בה ד' אמרינן בה יורד וסותם וכו' לא אחי נעילה דלת ומבטל למחינה ואפילו הוא שוקף בזמנעו דלא דמי למצוי דקורת מצוי קורה היא ולא הוכשרה אלא למצוי הלכך פתח נעול בטלה מחורת קורה דהא אול ליה מצוי אכל הקרת ד' לא בטלה ירידת סתימתה בנעילת דלת דלמ"מ הוא גוד ולבוד דופן ועומה במקום ד' והכא טעמא משום דשתי קורות הוו שאין בוו ארבע ולא בוו ארבע ולא שיהיה ג' והדלת מחוקק להיות נעול בזמנעו הלכך פתח פתוח כלפנים דכיון דאין ביניהם ג' אמרינן לבוד והוי כחדא ופיה החיטון יורד וסותם דהא השתא חית בה ד' : **פתח נעול בלחוז** . כיון דבזמנעו הוא נמלא הוא מפסיק ביניה ומחלקן זו מזו שאינן נראות יחד לומר בהן לבוד וליכא למימר בחינה פיה יורד וסותם דהא לית בה ד' : **ואם היה אסקופה גבוהה י' כו' .** סיפא דמילתא דלחורים דברייתא דלעיל והדר נקיט לה לפרשה כמו אמר מר : **רשות לעלמה** . ואין מטלטלין בה אפילו מן הבית וחף על גב דשניהם רה"י : **אומר סיס ר"מ** . דהוא אחרים כדאמרינן בהוריות* : **וסן רשות אסור** . דשניהן רה"י אלא שזה נעמד וזה גבוה : **כגון עמוד ברה"י כו' .** אסור לכתף עליו מן החצר : **משום תל ברה"י** . גבוה י' ורחב ד' דהוי רשות היחיד דליכא חיובא דאורייתא מרשות הרבים לכתף עליו : מתני'

כגון עמוד ואמת הרימים דקביעי אכל לא מכתשת ודברים המטלטלים ואומר ר"י דלע"ג דק"ל כר"מ בגזירותיו אפילו לגבי רבים כדמוכח בריש אע"פ (כחצות ל' מ') גבי הא דלמור ר"מ אסור להשהות אשתו אפי' שעה אחת בלא כותבה הא אין הלכה כר"מ דבפ' כל גגות (עירובין דף נא.) ומפרש פסקינן בהדיא הלכה כר"ש דפליג עליה וקאמר ח' גגות וח' חצרות וח' קרפיות רשות אחת הן לכלים ששבתו בתוכן ושרי לטלטל מגג לחצר :

נב א ש"ע א"ח סי'
שמו ע"ג ס' כה"ה:
רבינו חננאל
ושנין הא דרבא (ברבנא)
[ברלא נת] לפיכך חייב
הוא (ברלא נת) [ברבנא].
פי' דרך עליו שהעבירו
על ע צ מ ו מיפניו
ובשםאלו . הא דאחרים
ד א מ ר י אסקופה
משמשת ב' רשויות
שפוטת היא :

ס"א חנן בר רבא

אמר מהר"ם סי' למינקט וקירוי כלפי חוץ וכגון שהדלת עומדת בלמעט עובי הפתח אלא הקירוי אלא דרך הדלת לעמוד כולה בפנים והא דלא אוקימנא בלתי כדס"ד וכגון שהלחי בלמעט האסקופה ואין משם עד הדלת ד' שמה לפי שאין האסקופה לחי בלתי דרך להעמוד לחי בלתי אלא חוץ בפנים או בחוץ או כמו שתיך מהר"ם דלחי הוי משום

